

Sygn. akt III RC 39/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Justyna Derda-Fogel

Protokolant: Michał Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 r. w Prudniku

na rozprawie sprawy

z powództwa mał. M. H. zast. przez M. J.

przeciwko D. H.

o podwyższenie alimentów

I. Zasądza od pozwanego D. H. na rzecz mał. powoda M. H. alimenty w kwocie po 600 zł /sześćset złotych / miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka M. J., poczynając od dnia 11.02.2014 roku, do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem SR w Prudniku z dnia 28.06.2012 roku

w sprawie IIIRC 146/12 w kwocie po 350 zł miesięcznie;

II. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty sądowej od której strona powodowa była zwolniona;

III. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 39/14

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa mał. powoda M. H. M. J. w pozwie skierowanym przeciwko D. H. wniosła o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego w kwocie po 600 zł miesięcznie w miejsce alimentów w kwocie po 350 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu podniosła, iż jest w trudnej sytuacji materialnej i rodzinnej. Sama wychowuje syna, matka odmówiła jej pomocy nawet przy odbieraniu dziecka z przedszkola. Z uwagi na to zmuszona jest pracować na pół etatu. Zarabia netto 633 zł. Musi zaopatrzyć syna w odzież i obuwie, żywność i środki higieny, ponosi wydatki związane z korzystaniem z mieszkania komunalnego. Chciałaby wymienić w nim drzwi i okna, gdyż są nieszczelne. Dodała, iż pozwany nie interesuje się synem.

Pozwany D. H. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, iż pracuje w Niemczech i zarabia 1000 euro miesięcznie. Na wyżywienie wydaje 200 euro miesięcznie. Wynajmuje samochód za kwotę 1600 zł miesięcznie. Dodał, iż założył rodzinę. Ma studiującą żonę i dwuletniego syna, którego musi zaopatrzyć w wyżywienie, ubrania, pampersy. Niejednokrotnie teściowie pomagają żonie i dają jej pieniądze na dojazd na uczelnię, ubrania. Pozwany podkreślił, iż w wypadku zwiększenia dochodów podwyższy dobrowolnie kwotę alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd Rejonowy w Prudniku wyrokiem z dnia 28.06.2012 r. w sprawie IIIRC 146/12 zasądził od pozwanego D. H. na rzecz małoletniego powoda M. H. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie. Małoletni M. H. miał 3 lata i pozostawał pod opieką matki M. J.. Mieszkał z matką u babci, gdyż matka remontowała przydzielone jej mieszkanie komunalne. M. J. nie pracowała, poszukiwała pracy. Pobierała zasiłek okresowy w wysokości 280 zł i rodzinny w wysokości 68 zł z Ośrodka Pomocy Społecznej. Miała przyznany dodatek mieszkaniowy w wysokości 113 zł. Pozwany D. H. pracował w Niemczech przy składaniu drzwi do BMW i średnio zarabiał netto 407 euro. W Polsce miał niepracującą żonę i syna, przyjeżdżał do nich co tydzień. Mieszkał wówczas u teściów, którym dokładał się do utrzymania.

(dowód: akta SR w Prudniku III RC 146/12- załącznik do akt)

Obecnie małoletni M. H. ma 5 lat i uczęszcza do przedszkola w G.. Opłata za przedszkole wynosi 250 zł miesięcznie. Małoletni często choruje. W lutym miał zapalenie ucha, na leki M. J. przeznaczyła 80 zł. Ponadto zaopatrywany jest przez matkę w odzież i obuwie, żywność i środki higieny. W ostatnim okresie otrzymał buty za 60 zł, kapcie za 42 zł. Potrzebuje kurtki wiosennej, czapki, spodni, swetra. Musi pić actimel, który kosztuje 100 zł miesięcznie. Mieszka z matką w 1-pokojowym mieszkaniu komunalnym, za które opłata wynosi 260 zł miesięcznie. Opłata za energię wynosi 110 zł, za telefon 30 zł miesięcznie. M. J. nie ma telewizora, gdyż jej na niego nie stać. Chciałaby kupić synowi biurko. Pracuje w sklepie na pół etatu i zarabia netto 650 zł miesięcznie. Z uwagi na konieczność odbierania syna z przedszkola nie może podjąć pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie pobiera zasiłków z OPS.

Pozwany D. H. pracuje w Niemczech przy sortowaniu paczek i zarabia 1000-1200 euro miesięcznie. Wynajmuje z teściem dwupokojowe mieszkanie, za które płaci 300 euro miesięcznie, za media 30 euro kwartalnie. Na żywność wydaje 200 euro miesięcznie. Do Polski przyjeżdża co tydzień i na przejazd w obie strony wydaje 200 euro. W Polsce mieszka u teściów z żoną K. H. i 1,5 rocznym synem. W Niemczech pobiera na syna zasiłek w wysokości 184 euro miesięcznie. Żona pozwanego nie pracuje, studiuje zaocznie ekonomię na Politechnice (...) i za semestr płaci 1800 zł. Pozwany wynajmuje samochód, za który płaci 1600 zł miesięcznie. Na utrzymanie przekazuje teściowej 600 zł miesięcznie. Zaopatruje syna w odzież, żywność, środki higieny, pampersy za kwotę 500 zł miesięcznie.

(dowód:

- zeznania stron k. 45,46
- zaświadczenie PUP k. 18
- zaświadczenie Politechniki (...) k.19
- przelew bankowy k. 20,22-26
- rachunki k.16,17,21, 28-32,44
- umowa o świadczenie usług k.33-35
- karta wynagrodzeń k. 36
- zaświadczenie OPS k.37,38
- rozliczenia wynagrodzenia k.11-13,39-41
- umowa najmu k.43

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 krip rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W przedmiotowej sprawie z uwagi na wiek małoletniego powoda M. H. – 5 lat oczywistym w ocenie Sądu jest, iż na obojgu rodzicach spoczywa obowiązek alimentacyjny, bowiem małoletni nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, który pozwoliłby na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. (art. 135 § 1 krip)

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. (art.138 krip)

Przez zmianę stosunków skutkujących uwzględnieniem powództwa o podwyższenie alimentów rozumie się istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało uznać, iż taka zmiana stosunków w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda M. H. jak i możliwości zarobkowych pozwanego D. H. zachodzi . W czerwcu 2012 r kiedy to SR w Prudniku ustalił należne małoletniemu alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie małoletni miał 3 lata i pozostawał w domu pod opieką matki M. J.. Zaopatrywany był przez nią w odzież i obuwie, żywność i środki higieny. Obecnie małoletni ma 5 lat i uczęszcza do przedszkola , za które opłata wynosi 250 zł miesięcznie. Często choruje i musi być zaopatrywany w lekarstwa. W ostatnim miesiącu za kwotę 80 zł. Nadal zaopatrywany jest w odzież i obuwie, żywność i środki higieny. M. J. chciałaby kupić synowi biurko, przy którym mógłby rysować i się bawić. Należy podkreślić, iż różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły , pobieraniem dodatkowych lekcji itp. co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (OSN z dnia 1 czerwca 1965 r. , I CZ 135/64, nie publ.) Niewątpliwym jest , iż w związku z uczęszczaniem przez małoletniego M. H. do przedszkola ponoszone są przez jego matkę dodatkowe wydatki na pokrycie opłat przedszkolnych, zakup podręcznika czy leków , gdyż małoletni częściej niż poprzednio choruje. M. H. rośnie i potrzebuje nowej odzieży i obuwia. Należy podkreślić , iż małoletni i jego matka żyją bardzo skromnie . M. J. nie stać na tak podstawowy przedmiot wyposażenia mieszkania jakim jest telewizor, dzięki któremu małoletni mógłby oglądać programy dla dzieci i w ten sposób lepiej się rozwijać . Z uwagi na powyższe Sąd podwyższył należne małoletniemu alimenty do kwoty po 600 zł miesięcznie . Zdaniem Sądu kwota ta jest z jednej strony adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda M. H. , a z drugiej mieści się w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego D. H., które od momentu orzeczenia z 2012 r. polepszyły się. Jak wynika z zeznań pozwanego, odpowiedzi na pozew w sprawie III RC 146/12 i wydruku wynagrodzenia pozwanego , w dacie wydania poprzedniego wyroku , D. H. pracował w Niemczech przy montażu drzwi samochodowych i zarabiał średnio netto 407 euro miesięcznie. Obecnie pracuje w Niemczech przy sortowaniu przesyłek i zarabia netto 1000-1200 euro miesięcznie, pobiera też zasiłek na syna w wysokości 184 euro miesięcznie. Jego zarobki wzrosły więc trzykrotnie w porównaniu z poprzednim okresem. Należy zauważyć, iż nie zmieniła się sytuacja rodzinna pozwanego. Nadal mieszka z niepracującą żoną i synkiem u teściów. Nadal co tydzień przyjeżdża do Polski. Nadal wynajmuje w Niemczech mieszkanie. Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na przekazywanie na rzecz małoletniego powoda kwoty po 600 zł miesięcznie stanowiącej równowartość kwoty ok. 140 euro. Tym bardziej, że oprócz przekazywania alimentów w żaden inny sposób nie uczestniczy w procesie wychowania syna. Cały ciężar codziennej troski o wychowanie małoletniego powoda spoczywa na jego matce M. J., która z pensji w wysokości 650 zł miesięcznie nie jest w stanie pokryć większości jego usprawiedliwionych potrzeb. Stąd przeważający ciężar utrzymania małoletniego powinien ciążyć na jego ojcu D. H.. Należy też podnieść , że M. J. pomimo skromnej wypłaty pracuje i stara się zarobić na utrzymanie swoje i dziecka.

Mając na uwadze powyższe rozważania orzeczono jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach wydano w oparciu o treść art.98 kpc w zw. z art. 113 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a o rygorze natychmiastowej wykonalności o treść art. 333§1 pkt1 kpc.